

چیرا کی نازگزیچنین و
نازگزفراشتند که م!... د. هـ رش
را سو

☐

هه‌ميشه به‌نـ تايبه‌تکه‌ی ماستمدکات. ئه‌و به‌نه‌ لای من ته‌واو ناواز و سروشتیه. که‌تایی زستان و سه‌ره‌تای به‌هاری هه‌مو ساا حه‌زده‌که‌م ئه‌و به‌نه‌ هه‌من ره‌بچه‌ته نه‌وه‌ست و ره‌ح و، ته‌نانته مولوله‌کانی خو‌نیشمه‌وه.

تا ئۇ ساتقۇچى، تېنھا بىر دىستى ئىم و ئۇلار بىنېبوم و بىر نىم
 كىردى. بىر ئۇ و گۇرۇق قىدىلار و چا و زىرد و شىش با سىيى.

کک چپک نرگز توند ب لوتت و دگریت و پ ب سی کان ب نکی
 هدد مژی، د نکی زرد کان ناو گو کک، ساری لوتت زرد کک،
 ر نگر دنکی زر جوان، کک ه ند جار ه ستیشی پ ناکیت، یا ی کک
 ناگادارت ن کا تو.

تَمَنَم تَنَهَا دَوَانَزَ سَا وَ چَند مَانِگَک بو. لَگَگَ شَوَانِی
خَا زَام وَ کَمَمَ مَنَدَا وَ گَگَ نَجی دِیکَی خَزَم وَ نَاسِیَا وَ
دِرَاوَسَی مَای بَا پِیرم دَچِین بَ چَنِندَوَی نَگَز.

ٲرځي ٲښتر، من و دايکم لـ رانيـو هاتوينـتـ حاجياوا، شوانـ،
کـ زوتر لـگـ هاوکـکانيدا پلانی ئـو کار و گـشتـيان داناوـ، داوا
دکات منيش بـ سبـينـ هاوکـبيان بکـم.

ټولنپالوۍ کې زوی مانگی رښمۍ، پشوی نیوۍ ساۍ خوښمانۍ. ساۍ ۱۹۹۵-، و من لۍ پلۍ یکهۍ می ناوۍ ندیم. که مۍ کوۍ و کچ لۍ حاجیاواوۍ برۍو بناری ما که بۍ د که وین. ما که کچیاۍ کی دگیرۍ و لۍ لایۍ که وۍ برۍ سر ناوچۍ بیتوۍ و خشناوۍ تی و لۍ لاکۍ یتريۍ وۍ برۍ سر دۍ دۍ دۍ وانۍ.

گشتی لـوجـر بـه من، تا موچـاژی تایـد تی هـو، سـر تا زـر بـه
تاسـو و رـمـد کـرد، بـه ناو دـشت و دـر و بـر دـان و تـنـانـت

په پښتو ژبه کې د روباړيښ، دواتر ورد ورد ه سټد کډم هيلاکدېم. د دې کډوم د دواي ه موان، شوانه و ه نده ل برادر کاني ناوم به د د نده و، و بزېک د د سړ ل و کانيان، و کڼ وې بېن: ها شل شاري، ئ وجر گان و ريشتنان به ت نابن! منيش بر د و امده بوم ل سړ ه نگانان، گوايه م اندونيم و زړ زړ حزم ل يې تي.

ئ گچي د رک و تني نرگز د و د پش ه اتني و رزي به هار، بهام به "گوې به هار" يش ناود برت. ئاخر ئ و کوستانيه و ل ناو به فر و س ر د ر د و ل گ ر شبون وې چيا و به ندن و نوا و بنار کانيش، ورد ورد ج مانده ت.

ه شتا ن گ يشتويند ت شو د ديار يکړاو ک. من زو زو د پرسم: ز رمان ماو؟ ئ و انيش د بېن: پ ل م ک، ئ سټا د يگ يند. ل ر گاک، ناو ناو پ نرگز د بينين، بهام ئ وان ه شتا پيانوايه د به زياتر بېين، تاکو د گ يند ئ و.

ئامانجي نرگزچنين به و س ف ر کي در ژي بردين، س ف ر کي جوان و پ چ ژ و يادگاري، و کڼ وې بېي ئ و بېي ئ و گو ب کستانيه ناسک ش خوش نگ ي به ر و لاي خي ر اماند ک شت.

خ ئ و کات به چير کي ناوي ئ و گو و ئ فسانه ک يم ن د زاني. د گوترت ناو ک ل ئ فسانه ي کي گريکيه و هاتو، گوايه کو ب کي ز ر ق ز ه بو به ناوي (نرسيس)، ئ و کو ق ز ر ژک ل کاتي ئاوخواردن و دا ل س ر روباړ کدا، روخساري خي د بيند و ت و او ش يداي جواني خي د بېت و ئاگاي ل خي نام نده، به ي به د مدا د ک و د ناو روباړ ک و د خنک ت، ل و شو د شدا ک (نرسيس) گياني سپارد و، گو ب ک رواو، ک و ا دواتر به ناوي ئ و کو خود ش يدا ي و ناو نراو، به وش و ي ش ناوي گو ب ک ئاوا ريشتو و ل ناو زمانه جياواز کاني دنيا دا به شو گ کړ دني جاجيا جي خي گرتو.

تا ئ و کات ن مديبو پانتايي کي گ وړي ز وي ب رين به و گو ز ر د و سپيه داپ شرا ب ت. م زراي گو ي نرگز، يان وک کورد پيد ت "نرگز جا"، ديم ن کي ز ر جوان د ب خ شت به ناو چ ک.

ماو ي کي باش ل ناو نرگز جا ک د سټد ک ين به نرگزچنين، ه ر ي ک مان به شي خي نرگزي د کات ت تليس (گو يني) و. ک ش کي ز ر خ ش و تاي ب ت بو. بېني س و زايي و شداريي خاک و ن به ر ي نرگز ئا و د ي ي کتر د بېن. م ستمان د ک ن.

پاش بیینی همان رهگا، کاتی نیوو تپپیبو، که به هیلاکید کی زرو و گیشین و مای باپیرم. مای باپیرم (سفی حسانی ئایی) له گهه کی (خند کیدی کان) بو له ناحیهی حاجیاوا، خانو که له روبه ری ۴۰۰ متردا بو، ژور کانی کم بون، بهام گور، حوشه کی فراوانیشی هبو، مای خاا گور که شم (خاا حسن) هر لهو خانو دا بو.

ئهم ده گهیند مای و، هر که نهم نکم ئهم بهو ماندو تیپ و ده بیند یکه سر به پیرمان و دهت. نهم نکم (همینی وسنی ئایی ئهمری) ژنکی وردیلای رهحسوی میهر بان بو، تا ئوکا تو و هر چالاک و گورجوگه بو. چاند سا دواتریش، کارین-ی خوشکه زام که تاز فیری قسه کردن ببو، ئهمی به زارید و گرتبو: "نهم نکم، گورجوگه".

نهم نکم، ده زانده سرباری هیلاکید که شمان زه برسیمان بو، به پهل چاند هملکه یکی خما یمان به ده کاته ره نه و. به پهل نانه که مان ده خین. له سر نانهواردن که ش هر بیرمان لای نه رگزه کانه، ئاخ چان به پهل بیانکه ینده چپک؟

ئو و پاشنیوو یه هری که مان به تشته چپکه نه رگزه و به که کان و شه قام کانی حاجیاوا و ده بین. "یها نه رگزه. نه رگزی گشه و جوان". بهام به داخ و من ئو ره ژه به ئومده ده بم، تها چپکه کیشم به نافره شهت!

خه من یکه که مجارم نه بو شه بفر شه. له گه هیا و همن-ی برامدا، که یکه که میان پهنج سا و دو میشیان دو سا له من گوره تر، به ده وام هاوینان، و دوی ته و او بونی خو نندن ده که وینده شتفر شهتن، تا کو لانیکه م به شه جلی خو نندنگ که بکه ینده و. من له ژیانی مندا یمدا، ئو، پسکیت، گو به به ژه، جگر ره، بنده شه، چلور و مطا و ئایسکره م و کتهب و ره ژنام و گه فار و زه شهتری شه م فر شهتو.

دروست نازانم به هر چپکه نه رخه چاندمان دانا بو، بهام په موابه دینار که یان نیو دینار بو. ره ژی دواتر له گه ده دایکم ده چینده و رانیه. له و شه به همانشه و تشته چپکه نه رگزه ده خمه ژه ره با مه و هاواری نه رگزه شهتن ده که م. په موابه چاند چپکه کی که م ده فره شه و ئو و یتر له مای و ده دا به شه که م.

هه موجهار که له سه ره ره گای ده ره وای شار کان و، له قه راغی جاده کانه مندا نه رگزه شه جوانکیله کان ده بینم، ده گه مای و به

ئۆزۈڭلەر يادگار يېڭى جۈمھۇر.